

[Bernhard Baunsgaard]

kontrakt til gavn for vedkommendes familie. Det er dette, man nu ensidigt beskærer for fremmedarbejdernes vedkommende. Der gribes ikke med dette lovforslag ind over for f.eks. den forsørgelseskontrakt, vi har fået oplysning om, på 400.000 kr. i Helsingør kommune. Den kan fortsætte, fordi afsenderen og modtageren bor her i Danmark. Men den fremmedarbejder, som vil sende 15.000 kr. til sine forældre i et af de lande, hvor vi ved, at der er usle vilkår for befolkningen, griber vi ind over for, når dette lovforslag er vedtaget. Dette er ikke lige vilkår.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Det måtte jo gå sådan, når man skal have hele denne drøftelse om, hvorvidt man skal have lige vilkår eller ej, når man ikke vil gøre det eneste rimelige, nemlig følge det forslag, der er fremsat af det konservative folkeparti, lovforslag nr. L 86, der klart fortæller, at hvis ikke man er skattepligtig her til landet, kan der heller ikke ske noget fradrag. Det er rent og klart, og så har man ingen forhold, der i og for sig skal klares mere.

Jeg vil gerne, på baggrund af den diskussion, der nu har været om, hvordan disse forhold skal ordnes, spørge skatteministeren, om han tror, at det bliver nemmere at have med forholdene at gøre, når man skal skatte-ligne, når man har en grænse på 10.000 kr. Skal der ses lige så godt efter, eller skal man bare knibe øjet til og sige: når det kun er 10.000 kr., skal vi ikke kigge så overvældende meget på, hvordan aftalen er indgået, og om den fyldestgøres på den ene eller den anden måde? Skal man være lige så nøjereg-nende, som man har prøvet på at være, og som man ikke har haft held til at være, og som man ikke kan være, uden at det koster en forfærdelig masse arbejde og sikkert også giver en masse uretfærdighed de forskellige imellem, der sender penge hjem?

Jeg synes, der kan være grund til at sige, at de forhold må ordnes på anden vis. Vi kan kun klare det her enkelt og ligetil, hvis vi siger, at der skal være skattepligt her til landet, for at der ved en ensidig forpligtel-seserklæring kan ske fradrag i en andens indkomst.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Nu formoder jeg, at ordene »skattepligtig her til landet« ikke kan betyde, at man skal betale skat; man må godt have fradrag, så man ikke betaler skat, og dog modtage disse ydelser. Jeg formoder, at det skal udlægges sådan.

Må jeg så gøre opmærksom på, at selv om man ved den konservative udformning tilsy-neladende ikke diskriminerer, så er adressen ganske tydelig: dem, man vil ramme, er fremmedarbejderne. Man gør det på en fiksere og mere elegant måde, indrømmet – men: man sætte ølse for, man sætte ølse bag, ølsen beholder dog sin smag.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Hr. Hagen Hagensen for en kort bemær-king, og så går vi tilbage til talerrækken.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Jeg takker for, at vi kan gøre noget fikst og elegant, som det blev sagt. Nej, vi gør det, som det bør gøres, rimeligt og ordentligt; det er det, vi har gjort med de forslag, vi er kommet med. De ville have klaret tingene helt og fuldt. Det andet er noget misk-mask, for det bliver det; det bliver noget, der er gjort halvt og ikke i orden, og det vil være virkelig kedeligt at skulle køre videre på den måde.

Der er ingen, der retter noget skyts mod nogen, som hr. Bernhard Baunsgaard siger. Det er en kendsgerning, vi har drøftet i dette ting mange gange, at det er uhyre vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at føre en rimelig kontrol med, hvorledes de beløb, der sendes ud af landet, bliver brugt, og hvor store be-løb det egentlig drejer sig om. Det ved man bedst, når man har med skatteligning at gøre. Jeg kan kun sige, at der for mig ingen tvivl er om, at der diskrimineres i indkomstfor-hold i høj grad over for de danske beskæfti-gede, dem, der er hjemmehørende her i lan-det, ved den alt for rigelige adgang, der har været til at sende penge ud af landet for ham, der står på den anden side af drejbæn-ken.

Bollmann (CD):